BŰNBÁNATI KERESZTÚT –fiataloknak

(Récsei Norbert)

1. Jézust halálra ítélik

Olyan könnyen ítélkezzünk mások felett, olyan könnyű véleményt formálni valakiről, anélkül, hogy különösebben törekedtünk volna megismerni őt. Olyan könnyű magunk körül kialakítani egy kört, akikkel jól elvagyunk, és minden többi embert kiszorítani életünkből. Mert megvonjuk tőle a támogatásunkat, hogy élni tudjon. Pilátus, csak egy ember volt a többi közül, mégis egyetlen döntéssel megváltoztathatott volna mindent, de nem tette, mert félt kiállni, félt azt mondani, hogy NEM, -félt önmagától és félt attól, amit mások mondanak.

Vajon a félelemtől, a nyitottság hiányától, a skatulyázásoktól mi hányszor ítélünk halálra mást? Vajon hányszor tettünk kárt mások becsületében, úgy, hogy azokon szórakoztunk, akik nem tartoznak a „barátaink" közzé?

2. Jézus vállára veszi a keresztet

Ez egy olyan állomás, ahol el kell gondolkoznunk azon, hogy mit is jelent elkerülni, ami ránk vár. Valahányszor kibújunk saját kötelességeink alól, mindig egy kereszttől menekülünk el. De nézzünk Jézusra és gondolkozzunk el azon, hogy neki nem lett volna muszáj meghalni, neki nem lett volna muszáj a keresztet vállra venni. De megtette. Azért, mert meg akarta mutatni nekünk, hogy nem szabad elmenekülni attól, amit meg kell megtennünk. Sőt! Merjünk továbblépni. Merjünk a magunk terhei mellett még pluszt vállalni, olyat, amire nem kötelez senki, de meg tudjuk tenni - szeretetből.

Gondolkodunk el, hogy hányszor vétettünk a jó elmulasztásával, hányszor vétettünk azzal, hogy kibújtunk saját kötelességeink elvégzése alól?

3. Jézus először esik el a kereszttel

Súlyos lehetett a kereszt, de még súlyosabb a magára maradottság, a kigúnyolt személyiség. A sok hazugság, a sok becsmérlés végül is oda vezetett, hogy Jézusnak teljesen felemésztődött fizikai ereje. Ezért esett el a kereszttel. El sem tudjuk képzelni, hogy a kis viccelődések a másikkal, néha milyen mély sebet tudnak ejteni. El sem tudjuk képzelni, hogy apró hazugságaink, (amit sokszor saját megnyugtatásunkra hajlamosak vagyunk kegyes hazugságnak nevezni), hova vezethetnek. És egyszer csak látjuk, hogy testvérünk elesett, de még csak meg sem fordul a fejünkben, hogy ezek az aprónak hitt dolgok voltak azok, amelyek elvették erejét, és amelyek miatt elesett.

És mit teszünk? Még jobban élcelődünk, még jobban a gúny tárgyává tesszük őt. Gondolkozzunk el, hogy ilyen jellegű magatartásunkkal hányszor aláztunk meg másokat! Kérjünk most bocsánatot (ha csak gondolatban is), mert még nem késő.

4. Jézus édesanyjával találkozik

Talán gyerekkorunkban fel sem merült bennünk, hogy másképpen is lehet valamit tenni, mint, ahogy szüleink azt mondták. Most pedig úgy érezzük, hogy semmit sem lehet úgy tenni, ahogy ők azt gondolják. Különös állapot ez, de vajon mi változott meg? Semmi. Csak annyi, hogy felnőttünk. De ettől még nem kell szégyellni szüleinket. Jézus 33 éves korában sem szégyellte a találkozást édesanyjával. Átérezte, hogy van a tömegből valaki, egy asszony, aki nem azért sir, mert fuccsba ment egy messiási állom, hanem azért, mert fiát látja szenvedni. Érezte, hogy Ő 33 évesen is az a gyermek maradt anyja számára, akit valamikor Betlehemben megszült, és akit Názáretben felnevelt.

Vajon számunkra is megmaradt ez a különös kapcsolat édesanyánkkal, édesapánkkal, vagy már régóta tehernek érezzük őket? Akkor válunk igazán felnőtté, ha el tudjuk fogadni, hogy szüleink, amíg élnek aggódnak értünk és szeretnek, és ha mi is tiszteljük és szeretjük őket.

5. Cirenei Simon segít Jézusnak vinni a keresztet

Ki az, aki a nehézséget, a keresztet kívánná mástól? Aki azt mondja, de jó neki, mert keresztje van? Bizony sokkal könnyebb olyan dolgokat megkívánni, amiről úgy gondoljuk, hogy attól boldogabbak leszünk. Amit, úgy érzünk, ha nekünk lenne meg, akkor sokkalta jobb lenne az életünk. Cirenei Simon is, ha valamit kívánhatott volna, amit Jézus birtokolt, akkor valószínűleg olyat kért volna, hogy halottakat támaszthasson fel, vagy betegeket gyógyíthasson meg, de talán azzal is megelégedett volna, ha a vizet borrá tudta volna változtatni. De mindezek helyet, csak a keresztjét kaphatta meg. És mi történt? A világon mindenhol ismerik, az ő nevét, mégpedig úgy, hogy ő az egyedüli ember, aki Jézuson segített. Micsoda kitüntetés! Pedig, már akkor megkapta szolgálataiért az ajándékot: boldog lehetett.

Napjainkban gyakran pontosan a fordítottja történik, mert aki másnak a tulajdonát kívánja, boldogság helyett boldogtalan lesz egész élete folyamán.

6. Veronika letörli Jézus arcát

Milyen csodálatraméltó az az asszony, aki látva, hogy Jézustól mindent elvettek, ő adni készült. Látta a megcsúfolt Jézust, látta a kisemmizett Isteni-embert, és nem csak látta, hanem meglátta azt a szerencsétlennek tűnő Jézust, akitől mindent elloptak a gonosz emberek. És ekkor ő volt az, aki adni készült. Nagy bátorság volt tőle, hogy átverekedte magát a tömegen, de még nagyobb bátorsága volt, hogy adni tudott, úgy, hogy nem is remélt a viszonzásban.

Tanuljuk meg tőle az önzetlenséget, tanuljuk meg, hogy bár nehezebb adni, mint elvenni, mégis nemesebb cselekedett. És megláthatjuk a csodát, mi is meg fogjuk látni Jézus arcát, na nem most, hanem majd valamikor, de nem is zsebkendőbe nyomva, hanem színről-színre.

7. Jézus másodszor esik el a kereszttel

Vannak az életben csúnya esések. Vannak olyan pillanatok, amikor úgy érezzük, most mindenki rajtunk röhög. Nem baj. Ne legyen baj! Ne érezzük fontosnak ilyenkor azt, amit más gondol, vagy mond rólunk. Inkább azt érezzük fontosnak, amit Isten gondol rólunk. Ne az embereket bálványozzuk, hanem az Istent imádjuk. Fontosak az emberek, fontos, hogy érezzük, tartozunk valahova, de még fontosabb az Isten. Akkor tudjuk igazából lemérni, hogy mennyire vagyunk rabjai az emberi kapcsolatoknak, ha megtapasztaljuk Jézussal együtt, hogy milyen elesni, milyen a földön lenni.

Tegyük fel a kérdést magunknak, hogy hányszor mulasztottuk el, hogy csak az Istennek szolgálunk, és ne az embereknek? Ha csak az emberi kapcsolatainkat nézzük, akkor, ha elesünk, nem tudunk felállni többé, mindaddig, amíg vissza nem térünk az Istenhez. Akkor lesz erőnk a felálláshoz, mert tudjuk, hogy az Ő fia is elesett, és felállt.

8. Jézus szól a síró asszonyokhoz

Különös, hogy amikor az emberi szívek megkeményedni látszottak, az asszonyi szívek annál lágyabbak lettek. De milyen furcsa Jézus rendreutasítása, -nem is vártuk volna tőle ezeket a szavakat: *„Magatokat és fiaitokat sirassátok*", mintha azt akarná mondani, hogy családjaitokra legyen gondotok. És mennyire igaza van Jézusnak, hiszen a földi életben a legszentebb dolog a család.

Éppen ezért mi is tartsuk tiszteletben magunk és mások családi életét. Mindenki megtalálhatja majd az igazi párját, ha azt igazán az Istentől kéri, így mindenkinek lehet boldog és szent családi élete. De erre már most kell készülni. Erre akar megtanítani most Jézus.

9. Jézus harmadszor esik el a kereszttel

Könnyű szemlélőnek lenni, de vajon milyen lehetett annak, aki már harmadjára is elesik? Ráadásul milyen lehetett úgy elesni, hogy közben tudta azt, hogy ez az esés mások helyett van, és olyanok helyet is, akik nem fogják megbecsülni az ebből az esésből forrásozó ajándékot. Gondolkozzunk el azon kicsit, hogy Jézus a mi bűneink súlyától zuhant a porba.

Ha át tudjuk ezt érezni, nem fogunk zúgolódni, hogy már ismét gyónni kell, hanem megköszönjük Jézusnak, hogy ilyen szentséget rendelt számunkra. Ha átérezzük ezt, akkor nem lesz nehéz bűnbánatot tartani. Figyeljük csak Őt, és nézzük, hogy mit tett. Jézus harmadszor is felállt, nekünk is fel kell állnunk a bűneinkből! Jézus tovább ment, nekünk is tovább kell menünk! Jézusnak fontos volt a lelkünk, legyen nekünk is az!

10. Jézust megfosztják ruháitól

Szörnyű a lemeztelenített tested látványa annak, akiben van egy kis szemérem. Te tudod Jézusunk, hogy nekünk is fáj, hogy téged ilyen helyzetbe sodortunk. Mert tudjuk, hogy ez a mi paráznaságaink miatt történt így. De te tudod, hogy mennyit küzdünk fiatalkori vágyainkkal. Te is tudod, hogy igyekszünk küzdeni a kísértéseink ellen, de azt is tudod, hogy éppen ez az a terület, ahol olyan gyengék vagyunk. Ez az a hely, ahol nem kell sokat fűznie a kísértőnek, utána bármennyire is bánjuk, ismételt kísértéseibe hamar beleegyezünk. Egy film, már ki tud zökkenteni, egy furcsa szó, már elindítja a fantáziánkat, mely végeláthatatlan szennyet hoz magával, egy kép, melyet ki tudja mikor és hol láttunk, sokszor szinte megfogható valóságban jelenik meg előttünk és kísért.

De mit tegyünk Uram, ha oly gyöngének érezzük magam? Itt ennél az állomásnál értem meg igazából, hogy ezek a vágyaim jók, csak akkor válnak rosszakká, ha rosszul kezelem őket.

11. Jézust a keresztre szegezik

Tudjuk Jézus, hogy tulajdonképpen az összes bűnünk az, amely a keresztfához szegez Téged, de ennél az állomásnál mégis leginkább azért a számtalan alkalomért kérünk bocsánatot Tőled, amikor nevedet, illetve Atyánk nevét hiába vettük. Sokszor elég egy csodálkozás, elég egy meglepő dolog, hogy nevedet hiába vegyük. Elég egy dühödt pillanat és máris olyat mondunk, amiben ott van a Te, illetve az Atya neve. Sokszor csak egy rossz szokásról van szó, amelyet már észre sem veszünk.

Ezért kérünk most bocsánatot mindazért a számtalan pillanatért, amikor Isten nevét hiába vettük. Igyekszünk ezentúl a feszület előtt áldani szent nevedet.

12. Jézus meghal a kereszten

Péntek volt, amikor mindez történt. Keresztútadat végigjárva és szenvedésedet átérezve, legszívesebben azt az ígéretet tennénk, hogy ezentúl minden pénteken bűnbánati napot tartunk. De miért éppen pénteken haltál meg? -ha mondjuk hétfőn, vagy bármely más napon, akkor talán meg tudnánk hozni ezt az áldozatot, de pénteken nehéz, mert éppen a péntek az, ami hátrahagyva a hét fáradalmait alkalmas a szórakozásra, péntek az, amikor a legjobban el tudunk lazulni.

Urunk szeretnénk valami módon hálánkat kifejezni, hogy meghaltál értünk a kereszten. Ezentúl igyekszünk könnyebb szívvel megtartani a böjti fegyelmeket.

13. Jézus testét leveszik a keresztről

Jézusunk, rövid ideig függtél a kereszten, de ez volt az a kereszt, amely annyi szenvedést tartogatott számodra, melyen végül is meghaltál. Az értünk vállalt szenvedésbe haltál bele. Most mikor leveszik testedet e keresztről, örökre búcsút mondasz neki. Többet nem kell meghalnod értünk, többet nem kell felvenned kereszted és értünk hordoznod. Mint ahogy szent tested elvált a kereszttől, mi is úgy szeretnék elválni a bűntől. Rövid ideig tart fogva, de e rövid idő is éppen a mi halálunkat jelenti. Mert a bűn nem mást, mint a halált adja. Erőt veszünk magunkon Uram, és ha kegyelmeddel támogatsz, megtérünk hozzád.

A bánat övez, amikor keresztutadat járjuk. Bocsáss meg nekünk, és adj erőt a Hozzád téréshez. Szánakozunk mindazon, amivel megbántottunk akár Téged, akár társainkat. Bocsáss meg, amikor nem tudtunk Téged teljes szívből, teljes elméből és minden erőből szeretni, és mikor nem tudtuk felebarátainkat úgy szeretni, mint önmagunkat.

14. Jézust sírba teszik

A hosszú megpróbáltatásokkal teli út után, íme sírba helyeznek, hogy megpihenj. Zajos, rohanó világunkban egyre jobban átvesszük apáinktól azt az eszmét, hogy: majd a sírban pihenni fogok. Pedig Uram, te a vasárnapot és ünnepnapokat arra adtad, hogy az ember ezeken a napokon megpihenhessen. Azért adtad, hogy lelki és testi felfrissüléseink legyenek ezek a napok. Azért adtad ezeket a napokat, hogy azokat megszenteljük. Sokszor a péntek és a szombat olyan gyorsan kicsúszik a kezeink közül, hogy vasárnap már nem marad idő mindenre. Gyakran alvással telik el a délelőtt, és akkor kimarad a szentmise, délután igyekszünk másnapra valamelyest felkészülni, a tanulást ilyenkor akarjuk megoldani. Rá kell ébrednünk, hogy az ünnep igazi eszméje kihalt az a vasárnapjainkból.

Nem a gyermekkori hitet kérjük vissza Urunk, csak azt szeretnénk, ha megtanulhatnánk tőled az ünnep igazi értékét. Bocsáss meg nekünk, ha eddig helytelenül éltük életünk.